

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

IX. ÉVFOLYAM 7. SZÁM – 2015. JÚLIUS 5.

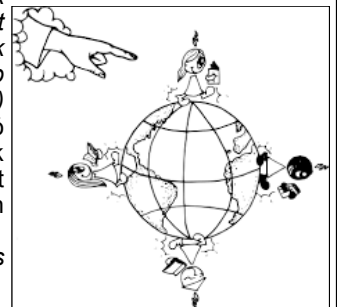
A papság feladatai 1. – lelki feladatok

Az Úr Jézus Krisztus választotta ki az Apostolokat és utódaikat. Ezt jelzi is Ő Maga, amikor azt mondja: „nem ti választottatok Engem, hanem Én választottalak ki titeket és arra rendeltelek, hogy gyümölcsöt teremjétek, maradandó gyümölcsöt!” Ez a kiválasztás egyben feladatokat is jelentett tehát – kezdetben csak Őt követni, ahová csak megy, de hallgatni is tanítását, sőt már kereszthalála előtt feladatokat is adott nekik – gondoljunk csak arra az eseményre, amikor „kettesével küldte őket Maga előtt, ahová menni szándékozott!” – Utódainak szánta Őket ezzel a kiválasztással. Ahogy Ő Magát Tanítónak, Mesternek, Páosztornak nevezte, azt akarta, hogy választottai is hasonlóképpen éljenek a világ végezetéig. – Az Úr Jézus küldetésnek szánta Önmaga számára, hogy hirdesse az Evangéliumot, beszéljen az Isten Országáról, s sürgesse, hogy higgyenek az Istenben – s tulajdonképpen ugyanezt a feladatot adta elsősorban a Tanítványoknak és utódaiknak is. – Sok lelki feladatot bízott rájuk már szenvedése és kereszthalála előtt; ezt igazolja a *Hegyi beszéd*; az *ellenségszeretetről* szóló beszéd; *tanítás a vakmerő ítéletről*; a *Főparancs*; a *szerelem parancsának adása*; az *utolsó vacsorán történt megisméltésének adománya*; *feltámadása után a bűnbocsátás hatalmának átadása*; *Péter főpásztori megbízása és a mennybemenetel előtti küldetés megadása* – mely

szert Jézus odalépett hozzájuk így szólt: *Én kaptam minden hatalmat a mennyben és a földön. Menjétek tehát és tegyétek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok meg őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek. Íme Én veletek vagyok minden nap, a világ végéig!* – Ezeket a feladatokat az apostolok az Úr mennybemenetele után természetesen végítették is – gondoljunk csak Szent Péter pünkösdi beszédére: „*Tartsatok bűnbánatot ... és keresztelkedjék meg mindegyiketek Jézus Krisztus nevében bűnei bocsánatára! Ezzel elnyeritek a Szentlélek ajándékát!*” – Gondoljunk a jeruzsálemi hívek életére, miszerint „*ezek állhatatosan kitarítottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban ... a kenyértörés házankint végítették és örvendezve, tiszta szívvel fogyasztották el eledelüket. Magasztalták az Istent és az egész nép szeretetében álltak...*” (Ap. Cs.2,42 -) – de gondolhatunk az „*őskeresztények*” áldozatos életére, aminek értelmében „*a hívők sokaságának egy volt a szíveleke.*” – gondoljunk a diakonusok kiválasztásának eseményére, lelki dolgok figye-

lembevételével történt minden, az is, amiért kiválasztották őket: „*mi (pedig) majd az imádságnak és az Ige szolgálatának szenteljük magunkat*” - az is, ahogyan kiválasztották őket: „*imádság közben rájuk tették a kezüket. Isten igéje meg tovább terjedt, úgy, hogy a tanítványok száma igen megszorodott Jeruzsálemben, sőt a papok közül is tömegesen hódoltak a hitnek.*” (Ap. Cs. 6,4 -) Lelki feladatot kapott Saul is (a későbbi Pál apostol) a damaszku-szi úton; lelki feladatokat „*végeznek*” az üldözések elől szétszéledt tanítványok a világ különböző tájain; lelki dolgokat hirdetnek az apostoli levelek: Szent Pál levelei, Szent Péter levelei, Szent János levelei. – A kereszténység történetében mindig is számon tartották a szent Írók, hogy lelkileg tanítsák, vezessék az embereket. A Diognétoszhoz írt levélben (Nn. 5-6: Funk. 397-401) ezeket olvassuk a *Keresztények a világban* c. üzenetben: „*a keresztényeket nem különbözteti meg a többi embertől sem a táj, sem a nyelv ... nem laknak ugyanis külön városokban, nem beszélnek valami szokatlan nyelven ... ott laknak a görögök és barbárok városában, ahogyan kinek-kinek a sorsa megszabta ... testben vannak, de nem test szerint élnek, a földön élnek, de hazájuk az égben van; a fennálló törvényeknek engedelmeskednek, de életmódjuk felülmúlja a törvényeket ...ami a testben a lélek, azok a keresztények a világban ... a keresztények e mulandó világban zárandokolnak a mennyei örökkévalóságra várva ... Isten olyan fontos órhelyre állította őket, ahonnan nem szabad elmenekülniük.*” – Mind a mai napig a lelkipásztorok azok, akik Krisztus követségében járnak és tanítják, vezetik a népet, Isten szent népét az örök értékek és a mennyei Haza felé - ahogyan az Úr Jézus kívánta és kívánja, Aki papjai személyében jár körül a világban, csak hogy megvalósuljon szándéka és megismerje mindenki: „*Én vagyok a világ világossága * aki követ, nem jár többé sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága!*” (Jn. 8,12 -) vagy amit már az Ó-szövetségben olvashatunk: „*Bennem az útnak és igazságnak minden kegyelme, bennem az életnek és az erőnek minden reménysége!*” (Sirák 24,25 -) - A szent Írók által bízott Maga az Úr Jézus mindenkit: „*Légy az Isten áldozata...Aki azt akarja, hogy inkább szeressük Őt, mint féljünk Tőle! Kér bennünket az Isten, mert nem annyira Urunk akar lenni, hanem inkább Atyánk.*” (Aranyzavú Szent Péter) – Hallgassunk üzeneteire, aki gyarló emberek (papjai által) szól hozzánk és várja válaszunkat! Ne az eszközt nézzük, hanem Aki az eszközökön keresztül akarja lelki javunkat!

Pekker Imre plébános

Évközi 11. Vasárnap – Június 14.

A végtelen Isten emberszerető jóságáról beszéltünk eddig is és beszélünk ezután is, hogy készségünket, buzgóságunkat, a keresztény élethez való hűségünket természetesnek tartjuk, mint hálánk kifejezését.

Az egyházi év folyamán beszéltünk az isteni jóságról, Aki elküldte Szent Fiát a földre, hogy Ő megossza velünk emberi sorsunkat, szavával és példájával tanítson bennünket és megváltson – ez történt a karácsonyi időben, aminek az előkészülete is már tudatosította bennünk az isteni titkot. – Megünnepeltük a megváltás Ünnepeit, amihez a nagyböjti szent idő, mint előkészület elengedhetetlen hozzátartozik. A Húsvéti szent időben elidőzhettünk a megváltás lényegén, amikor láthattuk, hogy miként áldozta fel Önmagát az Isten Egyszülött Fia. Láthattuk, hogy miként mutatta meg szeretetét irántunk, akik mélységesen rászorultunk irgalmára és Ő nem sajnálta az áldozatot. – Rácso-dálkozhattunk arra a mérhetetlen aláatra, ami által Önmagát adta eddelül az utolsó vacsorán, hogy velünk maradjon az idők végezetéig. – Megünnepelhetjük azt a titokzatos eseményt, ahogyan Szent Lelkét is elküldte, odaadta, hogy éljünk Általa. – Há-lálkodhattunk azért, hogy isteni, benső életének lényegét „felvillantotta” előttünk a Szentháromság valósága által. – Most tovább elmélkedhetünk az Ő jóságáról, hiszen ki kell mondanunk a Zsoltáros szavaival. „nagy az Úr ereje, hatalmas és bölcsessége végtelen! Az Általa ültetett kis hajtás, gyenge palánta nagyvá-nó, a mustármag fává terebélyesedik.” – Gondolkodásunk lényege, hogy rádöbbenjünk a velünk, köztünk élő nagy igazságokra: „a növekedést az Isten adja!” – Tanúi lehetünk olyan folyamatoknak, amiknek lényegét talán túlságosan is természetesnek tartjuk, pedig meg kell látnunk mögöttük a életető, a mozgató Erőt, a végtelen Istent, Aki már akkor gondoskodott rólunk, amikor még mi erről semmit sem tudtunk; már akkor megteremtette azokat a szabályokat, amik a mostani folyamatok részei és értünk vannak. – Ha nem így volna, semmit sem tehetnénk, mert mi, emberek az összes tudományunkkal és lehetőségeinkkel csak azt tudjuk „felhasználni”, ami valamiképpen meg van. Tudunk módosítani, de egy ponton a lehetőségeink véget érnek és a kész-séges ember kimondhatja: „Istenünk, Nélküled semmit sem tehet a gyenge halandó!” – Ő azonban a mi javunkra fordítja a dolgokat és kimagyarázhatatlan igazság: „...ahogy a fa ernyőket ad a vándornak, úgy találnak menedéket Istennél az Ő gyermekei. Aki a Fölséges védelmében lakik, aki a Mindenható árnyékában él, az így beszél(het) az Úrhoz: Te vagy váram, és menedékem, Istenem, Benned bízom!”(Zs. 89,1-2) – Mindezek testi értelemben is az Ő ajándékai számunkra, de lelki értelemben is. – Szent Ágostonnal hálálkodjunk Istenünknek a Tőle kapott jókért: „nagy vagy Te, Uram, Istenem! minden dicséret Téged illet! – Dicsőítse-nek az emberek – én is – teremtedes parányi művei...” – Igye-kezzünk teremni a jót és csakis a jót, aminek növekedését Ő adja bennünk is!

Évközi 12. Vasárnap – Június 21.

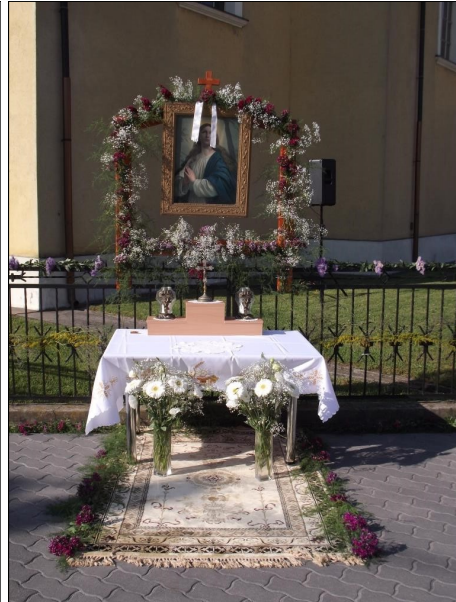
A hívő ember számára mindig van „megoldás” a legkülönbélebb problémákra, mert „népének erőssége az Úr!” ahogyan a bevezető 27. Zsoltár mondja. – Nélküle játékszernek érzi magát az ember, a környezet játékszerének, mások kénye-kedve eszközének. A természet kiszolgáltatottjának... – A nem hívő ember számtalan eszközzel próbálkozik megoldásképpen, és méginkább rá kell jönnie „tehetetlenségének.” – Szinte hihetetlen, mi mindennel próbálkoznak akár naponta is emberek tucatjai, hogy fölébe kerekedjenek „nehézségeiknek” – bizonyíték erre az a sok próbálkozás, ami a ráolvasástól kezdve egészen a kártya-vetésig előfordul. Érthetetlen, hogy miközben a vallásos ember Istenre hagyatkozását nevétségesnek „titulálja”, mint feleslegest tarja számon, olyannyira, hogy tulajdonképpen nem is foglalkozik vele, ugyanakkor az úgynevezett átok feloldását akár Tv-műsorok keretében is szívesen veszi. – Mindenki érzi és tudja, hogy „milyen sok félelem szorongatja az embert. Félnék a jelentől, a jövőtől; félnék az emberektől és az élet különféle megpróbáltatásaitól...” – Nehezen jut el az ember, ha egyáltalán eljut odáig, hogy arra gondoljon: Bízunk az Úrban, Aki lecsendesítette a háborgó tengert!” – Enyhébb esetben hajlandók vagyunk úgy gondolkozni, azért az sem árt, ha biztosítást kötünk, ha biztonsági berendezéseket „rendszeresítünk”, ha tartalékolunk, ha azzal nyugtatjuk magunkat: előrelátók vagyunk. – Már pusztán emberi okoskodással is eljuthatunk odáig, hogy megállapítsuk, a legjobb „megoldás”, ha mindig mindenki számon tartja, mi a tennivalója (kötelessége) és nem csak azt keresi, hogy neki mihez van joga; de lehet ennél tovább is menni, amikor azért hálálkodunk a jóságos Istennek, hogy végtelen szeretetében már kezdettől az ember segítségére „sietett” és megalkotta az Isten- és emberszeretet parancsát= a Főparancsot, aminek apró részletezése a Tízparancs, amiben minden benne van, hogy ne kelljen aggód-nunk semmiért, mert Isten tenyerén hordoz minket és már akkor szeretett, amikor még nem is léteztünk, de az Ő szemei már lát-tak minket és Előtte már szerepeltek mindennapjaink. – Ő tudta azt is, hogy „mindegyikünk életében adódnak néha <viharok>, Jézus azonban velünk van.” – Velünk van, mert nekünk és értünk ajándékozta Őt, hogy legyen, Akihez nehézségeinkben fohász-kodhatunk: „Mester, ments meg, mert elveszünk!” – legyen, Aki vígaszal minket, „ne féljete!” – legyen, Aki parancsol a szélnek és a viharak, Akiről tudhatjuk, hogy „hatalmasabb, mint a természet erői: a vihar, a hullámok.” – Legyen Aki iránt „tiszelet és biza-lom él bennünk.” – Akiben nem csalatkozunk akkor sem, ha próbára teszi hitünket, Iránta való bizalmunkat, hanem várja, hogy „az élet szenvedései és megpróbáltatásai Hozzá vezessenek bennünket.” – Várja, hogy meggyőződéssel valljuk: „nem a sem-mibe fut az életünk, nem katasztrófa vár reánk. Isten szeretetében élünk, Aki a saját életét adja nekünk, mert Jézusban szeret minket az Atya, és gyermekeivé fogadott minket... Jézus élete a mi dicsőséges jövőnk!”(Gerhard Eberts)

Évközi 13. Vasárnap – Június 28.

Szent hitünk tanítja, hogy az Isten az embert a saját képére és hasonlatosságára teremtette – az idők folyamán ez az isten-képmassza az emberek „elhalványult” – magunk is tapasztalhatjuk, mennyiszor „por lepi be, homály takarja el, pedig eredetileg „szép és szent az Isten elgondolása az emberről, az ember életéről ... azt akarta, hogy boldog legyen a földön.”- Bűneink ellenére is megmaradt ez az isteni elképzelés számunkra. – Isten nem érdemeink miatt, de gyermekeivé fogadott bennünket, és azt akarja, hogy a világosság fiai legyünk. Ne csupán a földi fényforrások világosságában éljünk, hanem „az Ő igazságának ragyogó fénye tündököljön lelkünkben.” – Ehhez meg kell értenie mindenkinek, hogy „akár élünk, akár halunk, az Úréi vagyunk!” – Az Úr Jézus egy csodája világít rá, hogy Ő a halálnak is képes parancsolni, amikor a kislányt feltámasztja, sőt egy egyszerűnek látszó, mindennapos eseményt is fontosnak tart, amikor azt mondja: „adjanak enni a kislánynak.” – Látnunk kell, hogy éltetni és táplálni, erősíteni akar testileg is lelkileg is. Ez a csoda vezessen bennünket annak felismerésére, hogy megértjük, az Úr Jézus nemcsak testi gyógyulást akar adni, hanem lelkit is; osztogatni akarja „gyógyító kegyelmét, hogy megmeneküljünk a halálos büntől és az örök haláltól!”- Itt kell, hogy eszünkbe jussanak az Úr Jézus szavai: „mit használ, ha valaki az egész világot megnyeri is, de lelke kárt szenved!” – Eszünk-be juthatnak őseink szavai is, miszerint: „ép testben ép lélek!” – Az Úr Jézus mindkettőt akarja övéiben: a földet gyümölcsstermővé teszi, hogy legyen teremtyeinek táplálékuk, lelkünkért pedig vállalta az emberi sorsot, hogy megszentelje, életető ereje legyen és méltán várhassa el övétől a hitet, készsége, buzgóságot. – Mindezekért örök életet akar adni – ezt Szent Pál fel is ismerte és el-mondta a rómaiaknak: „célotok az örök élet!” Timóteusnak, kedves tanítványának, hűséges kísérlőjének pedig ezeket mondja: „Üdvözítők, Jézus Krisztus győzött a halálon és az Evangéliumban felragyogtatta az örök életet.”- Erre az örök életre „a hitünkkel megismert igazság és a jótékony szeretet útján” juthatunk el, mint célunkhoz. – Hozzá kell tehát kapcsolódni keresztény életünkkel, őszinte igyekezettel, hogy valósággá váljék Heinrich Fries szép gondolatsora: „a mi feltámadásunk és örök életünk akkor kezdődik, amikor a hit, a keresztség és a szentségek, valamint a Krisztus-követés által Jézushoz, a Megfeszítetthez és a Feltámadotthoz köt-jük magunkat.” –Mindezeket itt és most, késlekedés nélkül tenni kell, hogy jövőnk és reményünk el ne vesszen! – „az élet kemény küzdelmek sorozata – a halál pedig elszakadás a földtől és átmenet a másvilágra!” – Ezekben az ember önerőből nem képes felülke-rekedni, az Úr Jézus Krisztus tud segíteni – kapcsolódjunk Hozzá minél inkább és minél őszintébben, hogy „amíg élünk, Neki éljünk, és ha meghalunk, Neki haljunk meg!”

Minden szentmisében - akár naponta is - résztvevői lehetünk a nagy isteni valóságnak, hogy *"megisméltődik az utolsó vacsora csodája: a kenyér és a bor átváltozik Krisztus Urunk Testévé és Vérévé s a kenyér és a bor külső színe alatt jelen van maga az Isten Fia."* - A mai alkalommal ezt a tényét ünnepélyesebben hangsúlyozzuk, mint máskor, jelezni akarjuk ezzel azt, hogy, ha nem értjük is, mégis valljuk, hálással elfogadjuk ezt a nagy isteni ajándékot. - Külön hangsúlyoznunk kell a hálát, hiszen nem lehet másképpen viszonzni a Benne megvalósuló igazságot. - A pusztai vándorlás idején a választott nép hálával gondolt az Úrra, amikor megpillantotta az Ő jelenlétét jelző felhőoszlopot: *"velünk az Isten"* mondták és még éjszaka is nyugodtan hajtották álmra a fejüket. Amikor tudatosítjuk magunkban az Úr Jézus titokzatos, de valóságos jelenlétét közöttünk, ugyanezt kell gondolnunk, éreznünk! - Itt valósul meg a búcsúzó Úr Jézus ígérete: *"veletek vagyok minden nap a világ végezetéig!"* -

Az apostolokhoz hasonlóan akarunk minden szentmisében "részesekek" lenni - emlékezve arra, hogy Szent János Evangéliumában azt olvassuk, az utolsó vacsora alkalmával adta az Úr Jézus *"övéinek, akiket szeretett és a világban hagyott, szeretetének legnagyobb jelét..."* Szent János Evangéliumában itt mondja el a lábmosás történetét, de ennek lényeges folytatásaként, hogy az Úr Jézus a hivatalos "vacsora" után átváltoztatja a kenyeret és a bort Testévé és Vérévé. - A "határtalan" szeretet megnyilvánulása szinte "kézzel fogható", hiszen megtestesülésekor az

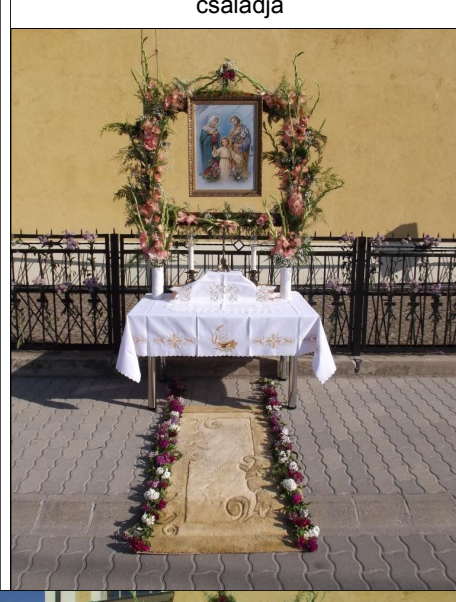

1. sátor: özv. Lovas Zoltánné és családja

2. sátor: özv. Némédi Rezsóné és családja

emberi testet vette Magára és erről Szent Pál így ír: *"szolgai alakot fölvéve kiüresítette Önmagát és hasonló lett az emberekhez. Külsőjét tekintve olyan volt, mint egy ember; megalázta Magát és engedelmes let mindhalálig ..."* - amikor pedig vállalta a jelenlétet kenyér és bor formájában, még ennél is többet tett. - Ő bizonyára tudta, hogy mit jelent igazán a mindenkori ember számára, hogy *"a testi szem néma, mozdulatlan anyagot ismer meg, s mégis hinnie kell, hogy Maga az élő és életet osztó Üdvözítő van jelen"*, hogy *"az Oltáriszentség Maga közöttünk élő Krisztus!"* Az apostolokat is, az akkori embereket is Maga az Úr Jézus "készítette elő" ezeknek a dolgoknak a megvalósulására - ők megismerhették az Úr Jézust, beszélhettek Vele, tanúi voltak a kánai csodának, a kenyérszaporítás csodájának, Jézus vízen-járásának, a gyógyíthatatlan betegek gyógyításának, mindannak, amik igazolták, hogy az Úr Jézus mindent megtehet, amit akar. Nem értették, de hitték, hogy minden úgy történik, ahogyan a

3. sátor: özv. Surányi Miklós és családja

4. sátor: Varga Frigyes és családja

Mester akarja. - A mi hitünk és meggyőződésünk az apostolok "alapjain" nyugszik, akik tanúivá váltak Jézus "dolgainak" és erre készek voltak életüket is áldozni. - Az apostolok nyomán és sok-sok keresztény testvérünkkel együtt érezzük, hogy az Oltáriszentség *"ugyanaz a Krisztus, Aki a földön élt. Ugyanaz, Aki Isten, Aki előtt éppen úgy térdre kell borulni, mint a betlehemi Kisdéd előtt leborultak a pásztorok és a napkeleti bölcsek,"* és annyian mások, akik vallották, Te vagy az Isten Fia! - Mi nemcsak a mai ünneplésünkkel, hanem mindennapi életünkkel csatlakozunk hozzájuk!

Körmenet **Úrnapja, 2015. június 7.**

Köszönet a Rozsálium és lobogóvivőknek!
Csernák Nikinek és Bai Zoltánnak pedig,
hogy segítették őket.

Gendúr Nóri, Györgyövcics Szilvia,
Surányi Melinda, Tóth Edina

Kecskeméti Viki, Salamon Viktória, Surányi Réka,
Surányi Fábíán Pisti, Galambos Dani

Az Elsőáldozók—a hagyományoknak megfelelően—
virágszirmot szórtak az Úr elé.

Köszönet az Énekkarnak (Női- és Férfikar), hogy énekével ismét
szébbé tette az ünnepünket!

A zenekar tagjai: Győrvári Robi, György Péter,
Morvai János, Tóth János. Köszönet a szép kíséretért!

Köszönet Surányi Miklósnak az Úrfelmutatások
során az asszisztenciáért.

Az Ünnepek és az Egyházközség további segítői

Ministránsok:
Mikoly Vivien, Szlovicsák
Robi, Takács Ferenc,
Tüske Zsolti,

Köszönet Nagy Vilmosnak és
segítőjének, Kiss Richárdnak
a hangosításért

A pénzzámlálók:
Marczinák Tibor, Surányi
Miklós, Végh József

Lámpás tartók: Szlovicsák Béla, Bai Zoltán, Kiss Béla, Morvai János, ifj.
Györgyövcics Károly, Bálint Sándor, Györgyövcics Balázs, Varga Frigyes

Az Egyházközség segítésére elköteleződtek:

Felső sor: Benkó Péter, Surányi Szilárd, Végh Antal, Végh József, Kiss Tamás, Varga Frigyes, Surányi Miklós, Bai Zoltán, Szlovicsák János, Györgyövcics Balázs, Kiss Tibor, Szlovicsák Béla

Alsó sor: Végh István, Végh Balázs, Marczinák Tibor, Györgyövcics Károly, Tóth Éva, Pekker Imre atya, Mikoly Istvánné, Surányi Dezső, Bálint Sándor, ifj. Györgyövcics Károly, Kiss Béla

Ünnepi koccintás a Közösségi házban

"CSODAVILÁG"

A Csodavilág júniusi alkalmát 7-én került megrendezésre. Joli néni játszott a megjelent gyerekekkel.

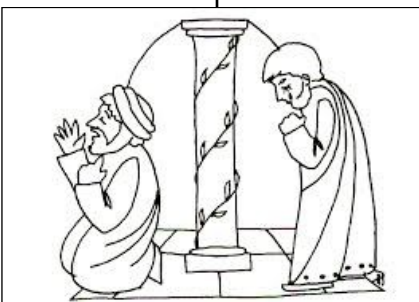
Egy perc bölcsesség...

Egy asszonynak két fia

Egy asszonynak volt két fia...

Sok mese kezdődik így. 'Egy asszonynak volt két fia'. Amikor az asszony életet adott a két gyermeknek, még nem sejtette, hogy mennyire különböző sors jut majd nekik osztályrészül...

Még nem sejtette, hogy amikor ő öregen és elesetten egy kórházban tölt majd egy karácsonyt, és a két fia eljön őt meglátogatni, az egyik majd öltönyben és nyakkendőben, a jólfésültség nyilvánvaló jeleivel, pöffeszkedve és hangosan jótékonykodva tüsténkedik majd az ágya körül - elnagyolt mozdulatai közben legalább ötször megtaszítva a szomszédos beteg ágyát -, míg másik fia a tanyán megszokott öltözékben, poros nadrágban és csizmában, kalapját gyűrögetve áll majd, csillogó szemekkel nézve édesanyját távolabbról, hogy engedje testvérét

szerepelni.

Az asszony akkor még nem sejtette, hogy miközben ő majd minden sejtjével élvezni a műanyag tálkában behozott ünnepi vacsorát, az a fia, aki az ételt hozta neki, rá sem néz majd, csak türelmetlenül dűnyög valamit válaszul arra, ahogyan ő az ízelet dicséri, miközben másik fia már a látványtól is jóllakik, ahogyan mosolyogva nézi idős édesanyja örömet.

Egy öregasszonynak volt két fia. Az egyiküknek 'jól felvitte az Isten a dolgát', ahogyan mondani szokás, a másik ismerte Istent, Aki megtanította őt a valódi szeretetre és a valódi puszkira. Egy asszonynak volt két felnőtt fia. Ő mindkettőnek azt mondta a búcsúzásnál, 'kisfiam'. De az a fia, aki ennivalót hozott neki, elfordította a fejét, ahogyan a búcsúzásnál megpuszították egymást. A másik fia, akinek magának is alig volt valamije, a látogatás alatt csak ritkán jutott szóhoz. De hát sokszor mesélik ez, a valódi Szeretet csendes. A valódi, cuppanós puszi hangját viszont mindenki hallotta a kórteremben.

(megtörtént eset alapján)

Kántorház építése

A kántorházban folyamatosan haladnak és lassan a befejezéshez érkeznek a munkálatok. Elkészültek a belső burkolatok (hideg, meleg), megtörtént az épület külső szigetelése, vakolása, színezése.

A benti munkálatok közül hátra van még, illetve zajlik a szerelvényezés, valamint a beépített szekrények elkészítése.

A kántorház megáldására a Templombúcsúnk keretében, szeptember 20-án kerül sor. Remélhetőleg Püspök atya személyesen tud eljönni velünk ünnepelni. Tekintettel arra, hogy Kántor úrék ideiglenes otthonul szolgáló szolgálati lakásban Családi Napközi fog üzemelni az Önkormányzat döntése értelmében, így valószínűleg korábban zajlik majd a költözés, mint a Búcsú ünnepe. A költözés előtt azonban mindenképpen megszervezzük, hogy mindenki megtekinthesse az elkészült szép, új kántorházat. Kérjük figyeljék az Atya hirdetésait. Ezúton is köszönjük mindenki nagylelkű adományát! Isten fizesse meg!

A kántorház építésének koordinálásával megbízott bizottság nevében

Tóth Éva

Templomtető felújítása

Újabb örömhírről van alkalmunk beszámolni. Július hónapban végre kezdetét veheti a templomtető felújítása is, mely régóta tervezett, kiemelkedő fontosságú ügy egyházközségünk életében.

A beruházás során sor kerül a templomtető teljes cseréjére, ennek összköltsége 22,5 millió forint. Ennek felét a Váci Egyházmegye, másik felét pedig az Egyházközségünk állja.

Már július hónapban elkezdődnek a munkálatok a faanyag beszerzésével és annak vegyi kezelésével.

A beruházás egy következő eleme a villámhárító rendszer teljes cseréje, erre az Önkormányzat 2 millió forint összegű adományából kerülhet sor.

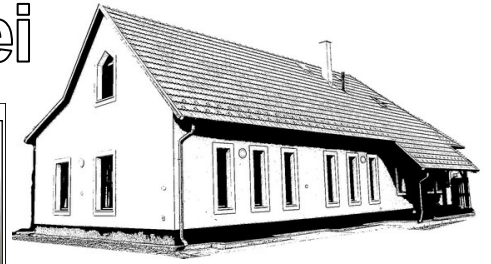
Tekintettel arra, hogy a templomunk három oldala a munkálatok miatt fel lesz állványozva, az a döntés született, hogy a külső homlokzatot is felújítjuk.

Köszönjük az eddigi támogatást az Önkormányzatnak és kérjük a híveket, hogy lehetőségükhöz mérten segítsenek ennek a fontos ügynek a megvalósításában!

Varga Frigyes

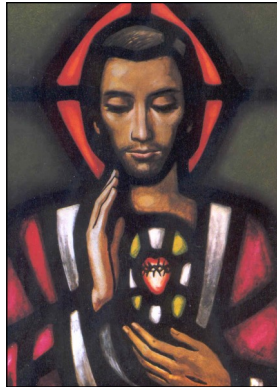

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja a következő közös szentoráját júl. 5-én az esti szentmisét követően tartja. Ezen az együttléten a keresztény családokat ajánljuk fel az Úr Jézus Szent Szívének nagy szeretettel. Esedezve kérjük Öt, hogy a nyári szünetekben is óvja meg őket a veszélyektől! Hiszen oltalmunk és menedékünk Ő, akinél a megfáradtak nyugalomra találnak! Szent Anna és Szent Joachim, Megváltónk nagyszülei, Ti is tudjátok, hogy milyen nagy érték a család, ezért kérve kérünk titeket, imádkozzatok értünk, magyar családokért, hogy mi is a Ti erő hitetekből kiindulva eljuthassunk Jézusunkhoz! Kármelhegy Ékesége Kísérj imáiddal életutunkon minket!

Istenünk, gondviselő Mennyei Atyánk!

Újítsd meg családjainkban az imádság lelkét! Add, hogy minden család együtt fohász-kodjon hozzád! Érintsd meg őket szent lelked fuvallatával, hogy mielőtt Tégedet színről-színre láthatnánk, akkorra az öröm ragyogó tengerébe legyen öltözve minden megkeresztelt lélek, hogy mindenkinek öröm lehessen ez az együttlét a Te jelenlétedben!

Jézusom, bízom Benned!

özv. Szlovicsák Balázsné

A Magyar Katolikus
Karitás
Helyi Szervezetének
hírei

Továbbra is várjuk nagy-lelkű adományait, hogy segíthessünk a szűkséget szenvedő családokon, magányos és egyedül élő embereken. Várjuk az adományokat, illetve a rászorultakról szóló jelzéseket.

Elérhetőségünk:

06 30 394 22 29 és

karitasz.alsonemedi@gmail.com

Júliusban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Jún. 27 – Júl. 5 Sponga Anita Csernák Nikolett Kiss Albertné Acsai Lászlóné Bolonszky Lászlóné	Júl. 6 – 14 Györgyövcis Józsefné Jakab Gáborné Özv. Surányi Tiborné Ács Istvánné	Júl. 15 – 23 Özv. Lovas Flóriánné Özv. Surányi Miklós Özv. Drozdik Jánosné Özv. Tóth Jánosné Sipos Imréné	Júl. 24 – Aug. 1 Tamás Györgyné Mikoly Istvánné Özv. Kiss Ferencné Özv. Némedi Rezsőné

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2015. július

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
		1	2	3 20 óra Ifi -hittan	4	5 20 óra Jézus Szíve Család imája
6	7	8	9	10 20 óra Ifi -hittan	11	12
13	14	15	16	17 20 óra Ifi -hittan	18	19
20	21	22	23	24 20 óra Ifi -hittan	25	26
27	28	29	30	31 20 óra Ifi -hittan		

Papszentelés, 2015.

ISTEN VALAMI NAGYSZERŰT KÉSZÍT NEKÜNK

Dr. Beer Miklós megyéspüspök június 20-án a váci székes-egyházban ünnepi szentmise keretében **áldozópappá** szentelte **Pálfalvi Tamást és Udvardy László Istvánt**; és **diakónussá** szentelte **Ecseri Pált, Kiss Dávidot, Polcz Zoltánt és Simon Gáspár Balázst**.

A szentelési szentmisén hagyományosan jelen volt és koncelebrált a főpásztorral az egyházmegye papságának túlnyomó része; illetve szolgáltak a szentmisén a diakónusok, szolgálattelvők. A zenei szolgálatot a székesegyház Cecília kórusa adta, Varga László karnagy atya vezényletével. A szentelendők családjai, egyházközségeik tagjai és az ünneplő nép teljesen megtöltötte a székesegyházat.

Homíliájában a főpásztor arra buzdított, az Úr szándékára kell figyelni, hogy útmutatást találjunk abban, hogyan tudjuk a családi életet tisztán, szépen élni; hogyan tudjuk az elesetteket felemelni; hogyan tudunk békét sugározni és segíteni ebben a háborúktól sújtott világban; és hogyan tudunk reménységet adni az új nemzedéknek, a fiataloknak.

Beer Miklós a szentelendők felé fordulva így szólt: egy olyan világba indultok, amit még soha nem tapasztaltatok meg, nem ismeritek a holnapot. Mi lesz a világgal, a népeségi átrendeződéssel, mi lesz az ivóvízzel, élővilágunkkal, lesz-e kenyér minden család asztalán? Nem tudjuk. De ebbe a világba küld minket a minket szerető, a minket teremtő Isten, és képessé tesz arra az ő Szentlelkével, hogy őt hitelesen képviseljétek! Általatok újul meg az utolsó vacsora csodája, általatok találkozhat Istennel az ő népe. Kérjétek az Urat, hogy bennetek és általatok Isten békéjével találkozassanak az emberek!

Nem tudjuk, mi vár rátok, de egészen biztos, hogy egy új történelmi korszak érkezik. És hinnünk kell, hogy az Ursten valami csodát készít, valami nagyszerűt itt, ebben a világban, előkészíti az atyai házat. S ti pedig szolgálatokkal a Vele való nagy találkozást készítitek elő – biztatta a szentelendőket homíliája végén Beer Miklós. Ezután következett a szentelési szertartás, melynek során a szentelendők ígéretet tettek, cölibátust és engedelmisséget fogadtak az Egyház színe előtt; majd a Mindenszentek litániája alatt leborultak a földre a teljes önátadás jeléül.

Ezt követően a szentséget kiszolgáltató főpásztor mint az apostolok utóda imádság és kézrátétel

által átadta a Krisztustól kapott hatalmat és küldetést. Ecseri Pál, Kiss Dávid, Polcz Zoltán és Simon Gáspár Balázs magukra öltötték a dalmatikát, a diakónusok liturgikus öltözetét; Pálfalvi Tamás és Udvardy László István pedig a miseruhát. Végül a főlenteltek átvették a püspök kezéből szolgálatuk jelképeit, a Szentírást és a Szentáldozat edényeit, majd a jelképes átvételt a valódi követte: a diakónusok átvették az oltár szolgálatát, az új áldozópapok pedig papestvéreikkel együtt koncelebráltak a szentmisében. A szentmise végén pedig az újmisések megáldották a papságot.

Forrás: magyarkurir.hu

Hittantábor 2015

A nyári hittantáborunk **augusztus 11-17 között lesz Csengelén.**

Kérünk minden testvérünket, imádkozzunk a tábor sikeréért, hogy lelkiekben és élményekben gyarapodva térjenek haza gyermekeink.

A hittantábor lelki napja ebben az évben is Petőfiszállás—Szentkúton, a Pálos rend kegyhelyén lesz.

XI. Váci Egyházmegyei
Találkozó
NAGYOROSZI
2015. június 27. szombat

A
TALÁLKOZÁS
ÖRÖME

ÖRVENDJÜNK
EGYÜTT!

Váci Egyházmegye
Diocesis Vaciensis

XI. Váci Egyházmegyei Találkozó 2015. június 27-én Nagyorosziban került megrendezésre, melynek keretében 9 órai kezdettel sor került Tarnai Imre kopjafájának megáldására is.

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com
Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!